НАДІСЛАНЕ

ФАРМЕР ДО ФАРМЕРІВ.

Бирч Гил, Саск.

Наколи ми фармері почули накликування купувати бонди буцім на визволенє Галичини, то не зашкодить, думаю, коли і я заберу в сій справі голос.

Правда, Галичину треба визволити з під польсько-панського ярма, але я думаю, що не таким способом як нам радять патріотичні проводирі. Збирати гроші, гарно за них жити і писати якісь ноти до дипльоматів великих держав, то се не є ніяке визволенє. Се є те саме, що накивувати на когось пальцем в черевику. Се є торгованє, а не визволенє. Дійсне освободжене Галичині може принести тільки самий галицький селянин і робітник при допомозі таких же селян і робітників з других країв. За гроші можна купити на ярмарку корову, паця, коня, за гроші можна також гарно жити у Відни і Парижі, але свободи для селян і робітників не можна купити, бо її ніде не продають, а тільки виборюють.

Ми фармері бажали би почути від пана О. Меґаса трохи докладнійше про те, що і як там в Парижі склалось з Галичиною. Ми віримо, що він про се знає і нам розкаже.

Щож до політики, яку веде "Укр. Голос" то я з нею не годжу ся, бо він кирпичив від початку і буде кирпичити до кінця. Десь люди пишуть в часописях щось путнього, пишуть про жите та як за него боротись, щоби те жите краще було, а в "Укр. Голосі" якийсь "козак-чорнохліб" пише про те, як то парубок їв напомацки голубці, та як його баба з бабами говорила. Такими глупенькими небилицями годує нас "Укр. Голос" і хоче мати вплив серед фармерів. Ей, пане Гарасиме, ліпше, далеко ліпше було би, як би ви написали нам як на фармі корчувати осики, тягнути каміне, платити процента, як перепрацьовану жінку фармера возити до лікаря, як купувати додатки до машинерії, бо се є власне ті клопоти, які загонять фармера в гріб. Краще напишіть як нам оборонитись від рабівників, які забирають від нас послідний дорібок за всілякі довги. Про такі річи ви мовчите, бо і ви належите до тих, що тільки беруть і хочуть брати. Бо що вас обходить те, що фармер не може спокійно ніч переспати, що його мучать всілякі листи з банків та компаній за довги? Ви знаєте тільки слово "дай", а відтак навіть "не питай" на що ти дав. Ви простягаєте руку — "дай на бонди", попи з Йорктону простягають руку — "дай на чудотворний образ", а ще инші на всілякі бурси і всі знають тільки: "дай, дай, дай"! Але на що "дай" і де того "дай" взяти? Чи ви хотяй раз повчили фармерів як їм бороти ся з своїми визискувачами, щоби відтак було що давати? Ні, сего ніколи не було, бо се вас не обходить.

Я знаю тепер тільки одно: не дати нічого всім тим неробам, що простягають руку, а гонити їх від себе на сто вітрів. Ми давали вже немало і нічого з того. Ви хочете тепер еще один міліон, щоби стало вам жити на довший час. Ні, українські панове, щоби мати то треба перше заробити. Через те, що ви будете жити по Віднях з гарними "панянками" то Галичині ані трошки не полекшає. Се не є визволенє. Галичину визволять працюючі хлопські і робітничі маси своїм повстанем проти гнобителів, а такого визволеня ви дуже лякаєте ся, бо воно і для вас не добром пахне і через се ви заздалегідь хочете себе забезпечити. Як ви вже так дуже забагли "визволяти", то підіть до канадійського правительства і позичте міліон, а як колись діждете ся уже свого панованя то віддасьте з процентом. А поки що ми фармері на роспусту для вас гроший не маємо.

Фармер.

ТРАНСКОНСЬКІ РОБІТНИКИ ПРОТИ "БОНДІВ".

Транскона, Ман.

Дня 19. серпня українські робітники устроїли в Трансконї масове віче в справі визволу Сх. Галичини і нової авантури здираня долярів українськими чорносотенцями в Канаді і Злуч. Державах.

На вічу промовляли транскональські товариші, як також орґанізатор Укр. Роб. Дому з Вінніпеґу, т. Н. Гуцалюк.

По скінченю промови т. Гуцалюка, робітники і робітниці зібрані на вічу ухвалили слідуючу резолюцію:

Ми, українські робітники і робітниці, еміґранти зі Сх. Галичини, зібрані дня 19. серпня на масовім вічу в домі Тов-а "Просвіта" заявляємо слідуюче:

Протестуємо проти української чорної сотні, котра під маскою визволеня Сх. Галичини, старає ся здерати доляри від українських робітників і фармерів в Канаді на т. зв. "бонди" петрушевичівського "правительства".

Протестуємо проти насильства польських магнатів над українськими робітниками і селянами в Галичині.

Заявляємо ся за визволенем Сх. Галичини з під чужих і "своїх" панів і заведеня там вільної соціялістичної радянської републики.

Віримо, що таке визволенє зможе вибороти лише робітнича і селянська кляса Сх. Галичини при помочи революційного пролетаріяту сусідних країв, котрі також терплять те саме горе від "своїх рідних" панів, що й українські селяни і робітники Сх. Галичини.

Хай живе солідарність пролетаріяту всего світа!

Хай живе одна велика соціялістична радянська република всего світа!

Вічевий комітет:

Е. Соломка, предсід. В. Черевко, секретар.

Вінніпеґ, Ман.

Товаришу Редактор:—

Думаю, що не відмовите помістити сих пару слів в нашій дорогій часописі. Читаючи 67 число "Укр. Роб. Вістий" я завважав пересторогу для фармерів і робітників з місцевости Борщів, Алта. підписану Тимком Гошком. Я дуже зрадів, що сей товариш фармер мій односельчанин не вірить вже більше тим темнителям українських робітників і фармерів, яким довіряв до сеї пори. Моїм бажанем є щоби всі мої односельчани з села Лановець, повіт Борщів читали нашу одиноку робітничу часопись в Канаді, яка щиро обстоює завсігди інтереси тільки працюючих а поборює всіх галапасів, щоби читали "Українські Робітничі Вісти" і просвічали ся в клясовім напрямку та підпомагали наше видавництво матеріяльно, щоби тим дати спромогу нашій часописи продовжати дальше ту роботу, яку вона сповняла до сеї пори. Я знаю, що на заході є богато наших фармерів, а так рідко коли можна побачити від них допись або яку жертву на часопись або на У. Р. Д. Взиваю всіх односельчан читати і попирати нашу часопись, бо вона отвирає нам очи та вчить як дійти до кращого житя та поборює тих лицемірних патріотів, котрі тільки чигають на наші доляди як звірюка на свою жертву.

Кирило Гнатів, з Лановець.

Торонто, Онт.

В нашім місті появились петрушевичівські придвостні, котрі ще до недавна були петлюрівцями. Вони перше мали свій сліпий комітет, якого задачею було збирати для Петлюри зелені доляри, бо, мовляв, він визволить нам цілу Україну. Одначе під напором свідомих робітників той комітет не видержав а розвіяв ся. Тепер ті петлюрівці перекинули ся в петрушевичіяців, та давай пробувати ще раз за тими зеленими долярами, бо Петрушевич зі своєю братією не має за що гуляти у Відни. Але він не в час вибрав ся, бо нині вже цілий світ знає, що він запродав галицьку армію царському ґенералови Денікінови. Він ніколи не зможе обмити своїх рук з невинної селянської і робітничої крови. Він видав якісь безвартісні "бонди", щоби зібрати ще трохи гроший і знова тисячі плінників, котрі тепер поневіряють ся в чеських таборах повести на війну проти робітників і селян Радянських Републик.

Але даремні його заходи, бо фармері і робітники в Канаді і Злуч. Державах розуміють ціль тих "бондів". Вони не дадуть себе затуманити тим, що як хто купить сї "бонди", той дістане більше землі. Якої землі? Де вони її мають? Хіба на Марсі?

Тож приймість до відома українські робітники і фармері, що в продажі тих "бондів" заінтересовані ті самі людці, котрі перше займали ся збіркою гроший для Петлюри; для того Петлюри, котрий запродав польським панам Східну Галичину. Гоніть від себе тих шкіролупів! Не дайте їм ані одного цента! За ваші гроші вони хочуть всукати таки свою "рідну" петлю для галицьких селян і робітників. Ми вирвемо Східну Галичину з шляхоцьких кігтів не петрушевичівськими бондами, але помочию робітняків і селян Радянської України.

Торонтонський Когут.

Торонто, Онт.

Ми українські робітники замешкалі в місті Торонто, Онт., зібрані на масовім вічу дня 7. серпня, с. р., виносимо острий протест проти продажі бондів для так званої "З.У.Н.Р.", котра навіть не істнує. Петрушевичівська та денікінська банда мріє про галицький загумінок, який сама запродала перша польським імперіялістам, а тепер старає ся затуманювати малосвідомих укр. робітників і фармерів бондами та в той спосіб виманювати в них тяжко запрацьовані доляри. Нікчемний зрадник Петрушевич, котрий запродав галицьку армію царському ґенералови Денікінови, а сам утік з Галичини, лякаючи ся суду українських робітників і селян, старає ся тепер при помочи українських жовтих часописий в Канаді і Злуч. Державах зібрати як найбільше долярів, буцім то на визвіл так званої "З.У.Н.Р." з під Польщі, а в дійсности для Петрушевича та всякої иншої подібної йому драні, котра валенцяє ся по Віднях та Парижах.

Тому ми, українські робітники висше згаданої місцевости заявляємо, що ані зломаного цента не дамо для чорної сотні. Перестерігаємо також менше свідомих укр. робітників і фармерів, щоби не дали ся натягнути на бонди тим зрадникам, але щоби гонили ту заразу від себе на сто вітрів. Ми українські, клясовосвідомі робітники не віримо в визвіл Галичини з під шляхоцького ярма при помочи бондів, — але ми віримо, що визвіл Галичини довершить ся лише пролетарською революцією при допомозі Червоної Армії України і Росії.

Хай живе Комуністична Партія Галичини!

С. Якімчук, секр. Тв-а "Злуки".

Порт Артур, Онт.

Товаришу Редактор!

Просимо помістити на сторінках "У. Р. В." слідуючу допись:

В неділю, 14. серпня, по полудни, відбуло ся тут в Укр. Нар. Домі масове віче для обговореня, як нам вже відомо тих ново-видуманих петрушевичівських "бондів". Хоч робітників в Порт Артур остало ся дуже мало, бо повиїздили на роботи, то все-ж таки саля була майже заповнена.

Тов. Н. Михайлюк отвираючи віче пояснив присутним, з яких причин робітники мусять брати живу участь в боротьбі проти капіталістичної кляси. По сім т. Ю. Еленцюк в своїй довшій промові схарактеризував важнійші події від початку революції на Україні, вказав на петрушевичівську чорносотенну роботу, на котру то роботу ще й тепер ся банда виготовляє пляни, а для сеї цїли задумує обчистити кишені укр. робітника і фармера. По сім була предложена зборам слідуюча резолюція:

"Ми, українські робітники, зібрані на масовім вічу 14. серпня в Укр. Нар. Домі в Порт Артур, попираємо резолюцію ухвалену зборами укр. робітників в Вінніпеґу і разом з ними осуджуємо облудну роботу аґентів так званого "петрушевичівського правительства" і заявляємо, що те, так зване "петрушевичівське правительство" після того, як воно ганебно зрадило галицьких українських селян і робітників, віддавши їхню армію царському ґенералови Денікінови, та допомігши закріпостити Східну Галичину в неволю шляхоцької Польщі, не має права заступати галицьких українських селян і робітників і говорити в їхньому імени;

Ми перестерігаємо українських робітників і фармерів Канади і Злучених Держав перед новим обманством упляснованим так званим "петрушевичівським правительством" і його тутешними аґентами, котре основує ся на продажі бондів освободженя так званої "Галицької Держави".

Ми рішучо протестуємо проти знущань і насильного панованя шляхоцької Польщі над Східною Галичиною і висказуємо надію, що селяни і робітники Східної Галичини при допомозі робітників і селян Радянської України, других совітських републик і пролетаріяту всіх країв, освободять Східну Галичину так від неволі шляхоцької Польщі, як і з під опіки свого панства і його самозванчих правительств".

Після того була проголошена колекта для запомоги місцевого тов. І. Равлюка, котрий тепер знаходить ся в критичнім положеню зі своєю сімею, з котрої вплинуло $14.25 за що жертводавцям складаєть ся щиру подяку. По колекті говорив тов. Котик про роботу чорної сотні взагалі а української зокрема. Вкінци т. Жура в своїй промові одобрив роботу портартурських робітників і малюючи чулими словами кровавy картину укр. селянина і робітника взивав присутних робітників і робітниць до піддержуваня радянських републик, котрі збудовані кровю робітництва і селянства і до приготовленя суду для диктаторів і гетьманців.

Отже товариші! — Гонім ту чорну зграю на сто вітрів, щоб місця для них між нами не було!

Н. Михайлюк, предс. І. Макомела, секр.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТИЙ"

Вінніпеґ, Ман.

З пікніку, устроєного трома робітничими орґанізаціями з Вінніпеґу, Іст Килдонан і Форт Рудж дня 14. серпня, вплинуло на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" чистого доходу $478.59

Ф. Стелий, Токсідо 1.00
Д. Качковський, Вінніпеґ ..... .50

УКРАЇНСЬКЕ РОБІТНИЧЕ ВІЧЕ В КЕЛҐАРИ, АЛТА.

В неділю, дня 14. серпня, з нагоди прибуття до нас т. М. Шатульського, відбуло ся тут масове віче в цїли позапинаня робітничих кишеней перед облавою на доляри з боку зрадницької чорної сотні, котра має на думці зі брати між укр. робітниками і фармерами не богато, лише оден міліон долярів на закупно у Відни свободи для Петрушевича і його "правительства".

Предсідатель віча тов. К. Дз. пояснивши зібраним ціль віча покликав до слова тов. М. Шатульського, котрий в своїй три-годинній промові зясував увесь процес клясової боротьби в бувшій царській Росії зокрема а в цілім світі взагалі від часів патріярхальних аж до теперішних. Дійшовши в своїй промові до російської революції і до розкладу инших капіталістичних держав зробив натиск на російські царські опричники і на "нашу" зрадницьку інтеліґенцію, на тих "тирольців сходу", котрі отверто вели боротьбу по стороні контрреволюції проти російських і українських робітників і селян, а пізнійше запродавши Східну Галичину польській шляхті а армію контрреволюціонерови Денікінови, закравши касу укр. армії, розїхались по Віднях, Парижах і т. д. провадити гойне житє і "політикувати" по першорядних готелях і кабаретах. Доперва коли не стало вже гроший, вони почали писати бонди і продавати укр. робітникам і фармерам в Канаді і в Америці. Петрушевич хоче сто тисяч долярів, а "герой" Клівленду думаючи, що се за моло надрукував бондів неістнуючої З.Г.Н.Р. на оден міліон долярів. В своїх шматах в Канаді і Злуч. Державах пишуть, що "коли ми демонстрували резолюціями, телеґрамами, — то се нічого не помогло, але як ми задемонструємо долярами, то певно нас почують". Тут бесідник вказав присутним, що ніде в історії нема записаного, щоби якийсь народ або нація купила собі від другої нації свободу, але аж тепер найшли ся такі, що хотять нині купити назад те, що вчера самі продали. Се лише обман, бо свободу можна здобути лише одним шляхом, а се революційною боротьбою пролетаріяту. Дальше говорив, що в боротьбі з визискувачами грає головну ролю своя робітнича преса, котра вказує дорогу до повалення сего капіталістичного несправедливого ладу. І свідомі присутні робітники зрозуміли вагу своєї преси. Вони не зважаючи на теперішне безробітє жертвували на прес. фонд "У. Р.В." $31.25. Імена жертводавців:

М. Гораш	$5.00
Тетяна Андріящук	2.00
Василина Яремко	2.00
Н. Дилявський	2.00
І. Полівчак	1.00
О. Мартин	1.00
В. Середюк	1.00
Г. Строич	1.00
О. Кулак	1.00
М. Романович	1.00
М. Зінкевич	1.00
І. Чиборак	1.00
К. Дзвідзінський	1.00
Гафія Дзвідзінська	1.00
Я. Мойсюк	1.00
А. Войтишин	1.00
П. Корніцький	1.00
М. Осьмак	1.00
І. Григорук	1.00
В. Бунт	1.00
І. Слюзар	.75
М. Романів	.50
І. Хомик	.50
І. Курик	.50
В. Скегар	.50
Олена Скегар	.50
Н. Н.	.50
Я. О. Цавиюкеш	.25
К. Н. Кузик	.25
Разом	**31.25**

Хай жиють "У.Р.В."!

З тов. привітом, М—к.

Едмонтон, Алта.

Дорогі Товариші!

Товариство "Самообразованя" ім. Т. Шевченка в Едмонтоні устроїло дня 7. серпня пікнік, з котрого вплинуло чистого доходу $90.00. На своїх зборах 14. серпня згадане Тов-о рішило вислати весь той прихід з пікніку на пресовий фонд "У. Р. В." На згаданих зборах зібрано ще на сю ціль добровільних жертв $11.55, що разом виносить $101.55, котру то суму висилає ся почтовим переказом на пресовий фонд нашої часописи.

Товариші робітники!

Теперішна економічна кріза дає нам богато до думаня. Майже кождий робітник застановляєть ся над сим і шукає розвязки: Що то є кріза і що її спричинює? Чому робітники з дня на день шукають роботи і не можуть її знайти? Чому ті, що завсігди працюють нічого не мають, а ті, що нічого не роблять мають повні склади споживчих товарів? Хто витворив ті споживчі товари і чому вони опинились в руках тих, котрі на них не працювали?

Такі питаня не одному з робітників тиснуть ся до голови, але не кождий з них вміє дати собі на них відповідь. Відповідь на се може знайти лише клясово свідомий робітник, котрий, кромі щоденної своєї праці, не забуває також про читанє робітничих книжок і взагалі всякої робітничої літератури. Такий робітник розуміє, що кріза являє ся наслідком надпродукції, знова надпродукція є наслідком неодержаня робітником повної платні за його працю вложену в дану продукцію, знова робітник, не діставши повної платні за вложену ним працю в даний продукт, не може того продукту назад відкупити. Клясово свідомий робітник розуміє й те, що в капіталістичнім ладі, опертім на визиску инакше не може бути; що кризи та всякі другі злиднї будуть панувати на світі ток довго, доки буде істнувати капіталістичний лад, доки мала горстка неробів буде визискувати працюючий люд. А той люд має величезну силу, але покищо затуманений, загулюканий капіталістичною пресою не зрозумів ще своїх клясових інтересів. Прийде час, що робітники зрозуміють свої клясові інтереси та зроблять зі своїми гнобителями те, що зробила Росія і Україна: проженуть капіталістів, а на місце ладу капіталістичного заведуть лад робітничо-селянський і тоді не буде визискувачів і визискуваних. Але памятайте товариші робітники і фармері, що щоби вміти бороти ся з нинішним лихом, треба свідомости, солідарности, а все те, можна набути читанем робітничої літератури і роб. часописий. Українською робітничою часописею в Канаді є "Укр. Роб. Вісти", про яку ми повинні подбати і під сю кризу матеріяльно її піддержати. Ся часопись є нашим дороговказом в клясовій боротьбі, і лише вона одна в Канаді гідна нашого попертя.

Істноване робітничої часописи залежить від самих робітників.

А. Л.

Кардіф, Алта.

Дорогий Товаришу Редактор!

В залученю посилаємо Вам почтовий переказ на суму $77.75, з чого $63.75 призначено на прес. фонд "У. Р. В.", а $14.00 на передплату.

Від довшого часу робітники сеї місцевости не мали спромоги дати помочи робітничій часописи. Причиною було те, що тутешні робітники були примушені збудувати свій власний Робітничий Дім, бо ніде було дітись в сій кемпі і тим самим затягнули на себе довг. Хотяй той довг невеличкий, та всеж таки не мож його скоро позбути ся. Одно, що під літню пору в сій місцевости знаходить ся дуже мале число робітників — друге, що ті, котрі тут тепер находять ся працюють лише два три дни в тиждень. Товариші і товаришки тутешного товариства працюють скільки мають сил над драматичними виставами, щоби в той спосіб придбати більше гроший на сплату довгу. От і причина, чому трудно було дати поміч нашій робітничій пресі.

Перед кількома днями загостив несподівано до нас з відчитом т. М. Шатульський. Згаданий товариш представив вкоротці але ясно про повстанє капіталістичної системи, про її розвій, та що причинює ся до її упадку. Своєю влучною темою пояснив нам те, що робітникам необхідно треба знати. Присутні слухали т. Шатульського з великим вдоволенем, бажаючи витати таких товаришів частійше в нашій місцевости.

При закінченю згаданого відчиту тов. бесідник беручи малу павзу згадав про лихе матеріяльне положенє робітничої часописи "У. Р. В." ізза теперішної літної кризи і завізвав присутних до добровільних жертв на прес. фонд.

Жертвували слідуючі товариші:

Тов. Самообр. ім. І. Франка	$10.00
М. Шектер	5.00
М. Мокрій	3.00
Я. Слободян	2.50
С. Дзерик	2.00
Гр. Дзерик	2.00
В. Тарновський	2.00
Й. Сенюк	2.00
Ю. Ватаманюк	2.00
Г. Онуфрейчук	2.00
А. Юрченко	1.25
А. Цицак	1.25
Гр. Валюк	1.00
Н. Ориджук	1.00
Е. Какин	1.00
Д. Ватаманюк	1.00
Юліїа Гриців	1.00
С. Шкурган	1.00
Гр. Пантелюк	1.00
Н. Божек	1.00
Н. Никифоряк	1.00
С. Лумайко	1.00
Ф. Паранчин	1.00
С. Кузюк	1.00
С. Чабан	1.00
М. Ориджук	1.00
А. Чабан	1.00
Й. Юрах	1.00
П. Філ	1.00
Н. Сокалюк	1.00
В. Кузьма	1.00
Л. Чеплюк	1.00
Гр. Івасюк	1.00
В. П. Никифорук	1.00
Д. Строїч	1.00
Л. Квасниця	1.00
М. Холомандро	1.00
А. Бойко	1.00
Т. Ватаманюк	.50
І. Лїсінський	.50
А. Барановський	.50
М. Костюк	.50
Й. Зелений	.50
Й. Новіцкі	.25
Й. Зелений	.25
Н. Н.	.25
Передплати	14.00
Разом	**$77.75**

Всім жертводавцям щира подяка.

По павзї згаданий бесідник говорив дальше на тему: "Як Галичан втягнули в контрреволюцію". Тут бесідник представив злиднї та нужду галицьких селян та робітників під польсько-жандармськими нагаями, котрих запродали польській шляхті українські гетьмани, отамани та диктатори. Своїм зрадливим поведенем знищили сї отамани галицьку армію, Січових Стрільців, котрі не знали з ким і за що давали себе на смерть.

Ми робітники і фармері походячі зі Східної Галичини повинні відчути болючо те все, що переживали і ще тепер переживають наші брати в Галичині, осудити тих зрадників, плюнути на чорносотенну шовіністичну пресу, котра своєю гадючою отруєю троїть наші мозґи тут в Канаді та в Америці, котра обороняє і збирає всякі датки на підтримане дальше в розкошах та гульні петлюрівську та петрушевичівську підлу зграю. Бесідник згадав також, що частина того чорносотенного штабу появилась на американськім континенті, та радить ся з тутешною чорною сотнею над способом виманеня гроший в українських робітників і фармерів; радить над способом продовжуваня свого розпустного житя по европейських каварнях, а що в Галичині вже не мають кого продати, а до фармерів і робітників по добровільні датки якось ніяк приступити, так давай продавати якісь "бонди", за гроші яких ніби то має "відкупити ся" те, що запродали.

Товариші робітники і фармері! Нашим обовязком є відплатити ся всяким зрадникам. І не то, що не дати їм ані цента, але гонити сю драпь проч від себе. Ми кардіфські робітники знаємо на певно, що між свідомими робітниками вони дістануть належне їм приняте, але ми остерігаємо перед ними головно дооколичних фармерів з місцевостий Федора, Во, Опал, Еґрімонт, Редвей-Сентр і др., до котрих едмонтонські петлюрівці та петрушевичівці забігають часто за золотим руном. Покажіть свою солідарність разом з робітниками проганяючи сих галапасів, як вони до вас навідають ся. Запитайте їх, ким вони післані і кого представляють, і які "держави" вони ще будуть будувати по віденьских каварнях.

Отсим висловлюємо нашу подяку тов. М. Шатульському за відвідане нашої місцевости. Його відчит піддав духа тутешним робітникам, котрі щиро віднеслись з помочию робітничій пресі.

З тов. привітом, Ориджук.

Гилкрест, Алта.

Товариші з Гилкрест—Белвю зложили на руки т. М. Шатульського $16.50 на пресовий фонд "У. Р. В.":

П. Рошко	$2.00
П. Стельмахович	2.00
І. Бобешко	2.00
Ю. Івасюк	1.00
Н. Кройтор	1.00
Д. Мишок	1.00
І. Стефанець	1.00
І. Зарицький	1.00
О. Даниш	1.00
М. Костинюк	1.00
Т. Ґушул	1.00
Т-ка Ґушул	1.00
В. Терентюк	1.00
Д. Івасюк	.50

Мішел, Б. К.

На руки т. М. Шатульського слідуючі товариші зложили свої жертви на пресовий фонд "У. Р. В.":

В. Мойсюк	$4.00
Анна Лазарюк	2.50
Ст. Лазарюк	2.50
Гр. Корніїов	2.00
Л. Кулинїй	2.00
Ст. Гоцуляк	1.00
Т. Ґушул	1.00
Т. Шлемко	1.00
І. Шлемко	1.00
І. Григірчук	1.00
П. Василишин	1.00
Г. Мельник	1.00
Т. С. Шлемко	1.00
В. Шевчук	1.00
Н. Д.	1.00
І. Гаврилюк	1.00
Д. Василишин	1.00
Ю. Малярчук	1.00

Колгорст, Алта.

Відділ Укр. Роб. Дому "Дорога Воля" жертвував з своєї каси на пресовий фонд "У.Р.В." $25.00

Судбури, Онт.

На лїсту ч. 156 зібрала на прес. фонд "У. Р. В." т. Ц. Максимович:

Целїна Максимович	$3.75
І. Березовський	.50
Марія Зубек	.50
А. Кравчук	.25
Разом	**$5.00**

Торолд, Онт.

Дорогі Товариші!

Посилаю Вам $15.50 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" а $9.00 на передплату.

Лїста т. І. Сміта ч. 102:

А. Войціховський	$2.00
Т-ка М. Сміт	1.00

Лїста т. І. Яновського ч. 101:

П. Питиль	1.00
І. Яновський	1.00
О. Миколюк	1.00
С. Салиский	1.00

Лїста т. В. Коростіля ч. 107:

І. Татарнюк	.25
Т-ка К. Барановська	.25

Лїста т. О. Стечишиного ч. 105:

В. Мостовий	1.00
Я. Коцулима	1.00
І. Зінкович	1.00
В. Ґелич	1.00
С. Коник	1.00
І. Левченко	.50
М. Слободян	.50
К. Коханий	.50

Лїста т. Я. Анонїйчука ч. 109:

Я. Анонїйчук	1.00
М. Салик	.50

(Замітка: Тут поквітовані тільки імена жертводавців на пресовий фонд, а імен передплатників не поквітовуєть ся).

Всім товаришам жертводавцям щира подяка.

Ф. Барановський, фін. секр.

Торолд, Онт.

Дорогі Товариші!

Прошу помістити на сторінках "Укр. Роб. Вістий" справоздане з робітничої прогульки, яка відбула ся в нас в днях від 1. до 3. липня. Прогулька була уряджена товариством ім. Т. Шевченка в Торолд, в порозуміню з слідуючими орґанізаціями: С.О.К., Тов-о "Злука" з Торонто, відділ У.Р.Д. з Веланд і відділ У.Р.Д. ім. Т. Шевченка з Гемилтон. Також грала банда т-ва "Бандурист" з Торонто. Понизше поданий прихід з прогульки призначено на У.Р.Д. в Торолд Парк, котрий вже на укінченю. На прогульці говорили кількох бесідників. І. Л. в своїй короткій промові пояснив ціль уряджения згаданої прогульки і завізвав присутних (котрих було числом поверх 500), щоби своєю помічю помогли якнайскорше укінчити У.Р.Д. в Торолд Парк, а також щоби не забували і за другі У.Р.Д., котрі будують ся по инших місцевостях. Відтак говорив тов. Бойчук з Торонта, котрий в своїй промові зясував дуже добре робітничу недолю. Третий з ряду говорив в російській мові тов. Блюберман з Веланд, котрий вказав на теперішне веденє безпощадної боротьби робітників не тільки з буржуазією, але й з такими, що зовуть себе робітниками і числять себе анархістами, котрі безглуздою своєю тактикою лише шкодять робітничому рухови а тим самим вони є не що инше, як контрреволюціонери. Опісля була забава до 7. год. вечером.

Того-ж самого дня вечером тов-о з Торонто відограло в У.Р.Д. чудову комедію п. н.: "Сватаня на Гончарівці". Другого дня вечером товариші аматори з Торонто, Гемілтон і Веланд відограли драму п. н.: "За правду і волю народа". Слідуючого дня т. є. 3. липня, відбуло ся віче в справі помочі У. Р. Д. в Торолд. Предсідателював на згаданім вічу орґанізатор С. О. К. т. Зрадовський, котрий, будучи поінформований місцевими товаришами про недокінчене будови У. Р. Д. ізза недостачі гроший, завізвав місцевих і позамісцевих товаришів прийти з негайною фінансовою помочию в формі позички, щоби сплатити $2.000 довгу. Після того зголосили ся позичити слідуючі товариші:

Вовчук	$100.00
Коник	100.00
Сміт	50.00
О. Стечишин	50.00
Філик	50.00
А. Марчим	50.00
Н. Данилейчук	50.00
П. Костров	50.00
Ів. Яшкевич	25.00
В. Великий	25.00
О. Филипчук	25.00
М. Слободян	5.00

Тов. Зрадовський позичив $25.00 і подарував автомобіль на У. Р. Д. Сих гроший товариші на вічу не зложили, а декотрі не зложили ще й до сеї пори — тож просить ся товаришів прислати обіцяну позичку якнайскорше.

Зі всїх підприємств були слідуючі приходи і розходи:

Приходи:

З прогульки	$265.17
Зі вступних тикетів на представлене	193.90
З буфету і з кухні	223.64
З колекти підчас представленя	16.68
Разом приходу	**$699.39**

Розходи:

На прогульку разом	$50.29
Кухня	94.93
За буфет	214.05
На двоє представлень	14.60
Разом розходу	**$373.87**

Повторене:

Приходу	$699.39
Розходу	373.87
Чистого приходу	**$325.52**

P. S. Справоздане спізнено з тої причини, що позамісцеві товариші, котрі входили в склад контрольної комісії не мали спромоги приїхати до спільного виготовленя справозданя до часописи. Тому отже тов-о ім. Т. Шевченка припоручило мені самому виготовити се справоздане. За контрольну комісію, І. Левченко.

Торолд, Онт.

Жертви на сплату довгу Укр. Роб. Дому в Торолд Парк, зібрані тов. Н. Червінським в Найґера Фолс. Жертвували слідуючі товариші:

Н. Червінський 11 дол.

По 1 дол.: М. Пагальчак і Ф. Лупій; Ф. Цупик 70 ц.; Г. Кирилюк 50 ц. Разом $14.20. Всїм жертводавцям щира подяка.

Ф. Барановський, фін. секр.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Я низше підписаний відважую ся просити всїх щирих робітників провінції Алберти і поза-Алберти, щоби по своїм силам прийшли менї з помочию.

Я є робітник і числю 36 літ житя. Походжу з села Новосїлка Біскупська, повіт Борщів, Галичина. Маю жінку і четверо дїтий. Здоровлє я стратив у майнї коло Дромгелер на Стар-майнї в Алберті в 1916 р. Підчас роботи в майнї впала на мене земля і поломила менї в крижах дві кістки, а дві забило одну в другу так, що я тепер неспосібний до жадної роботи. Я брав всякі лїкарі, але вони негодні менї нїчого помочи, кажучи, щоби я їхав до Рочестер (до Америки) до операції. Кождий з них каже, що по операції я можу бути здоровий.

Тому вдаюсь з просьбою до всїх щирих робітників, щоби помогли менї так, щоби міг дістати ся до Рочестерських спеціялїстів. Я все маю надію, що може вони мене привернуть до здоровля так, що я буду міг працювати і утримувати свою родину.

Сподїюсь, що кождий укр. робітник і робітниця, котрі довідають ся про моє положенє, поможуть менї після своїх сил, за що я сердечно дякую.

E. Telenchuk
11218 — 91 St.
Edmonton, Alta.

Ді Пес, Ман.

Жертви для хорого т. Теленчука, котрі зібрав в Ле Пес т. І. Беда:

І. Беда $2.00; по $1.00: І. Й. Каррол, П. Присяжник, М. Мельник, М. Холявчук, Ф. Лацкий, Н. Н.; по 50 ц.: С. Зашук, Г. Луспян, І. Шустаковський, В. Лихопой, Ф. Дорошенко, М. Клеменко, С. Ковальчук, Г. Приймачук, М. Мойсишин, М. Гречук, Т. Посека, К. Підскальний, К. Шурик, І. Гуцуляк, Дж. Ічинський; Д. Мельник, С. Клюкач, М. Муц, Рус Сем, С. Коснік, Й. Дром, Й. Никотюк, П. Огородник, Е. Паращук; по 25 ц.: Ю. Чайка, В. Литл, М. Тимчук, І. Ґиміни, С. Сабан; Л. Ґанджеловський 20 ц. Разом всїх жертв $21.45.

Всїм жертводавцям складаю щиру подяку.

З тов. привітом, І. Беда.

ПОШУКУЮ свого шваґра Івана Мельничука, походить із Бесарабської ґубернії, з села Ревкалівці, хотїнського уїзда. Має перебувати десь в Злуч. Державах або в Канаді. Хто-б про него знав або він сам прошу зголоситись на мою адресу. А хто подав би його докладну адресу тому дам 5 долярів нагороди.

Todosi Hominiuk
P.O. Box 365
Lethbridge, Alta. (71)

ПОШУКУЮ свою сестру Юльку, по родичах Юрківська, а по чоловікови Кричківська, походить з села Теклївка, пов. Гусятин. З краю виїхала до свого чоловіка до Арґентини, а тепер має перебувати десь в Злучених Державах. Хто би про ню знав і повідомив мене де вона находить ся, той дістане $5.00 нагороди.

Сестро зголоси ся! Родичі в старім краю хочуть почути про тебе.

Прошу писати на адресу:

P. Jurkowski
P. O. Box 248
(70) Drumheller, Alta